

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับการกระทำความผิด

นายสมหมาย จันทร์เรือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2525

ISBN 974-560-826-2

0135491

17791224

THE RELATIONSHIP BETWEEN RATE OF PUNISHMENT AND OFFENCE

Mr. Sommai Chanruang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1982

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับการกระทำความผิด

โดย

นายสมหมาย จันทรเรือง

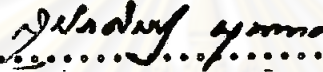
ภาควิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส

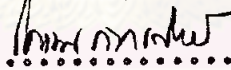
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอปฏิบัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยกลาง สถาบันบัณฑิต
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคินธุ์ บุญนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑา กุดบุศย์)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.โอบเมธ ภัทรภิมย์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ สุพจน์ สโรจน์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์
ชื่อนิสิต
อาจารย์ที่ปรึกษา
ภาควิชา
ปีการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับการกระทำความผิด
นายสมหมาย จันทรเรือง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส
นิติศาสตร์
2525

บทคัดย่อ

ในขณะที่นักนิติศาสตร์ได้ใช้ความเพียรพยายามที่จะกำหนดอัตราโทษให้มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด เพื่อให้การลงโทษเกิดความเป็นธรรมที่สุดนั้น แต่ปรากฏข้อเท็จจริงจากข้อมูลของการกระทำความผิดในประเทศต่าง ๆ ว่าอัตราโทษที่กำหนดไว้นั้นไม่มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นมากนัก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ชี้ให้เห็นว่า อัตราโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายลายลักษณ์อักษรเพียงอย่างเดียวไม่อาจส่งผลให้สัดส่วนของการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างเห็นได้ชัด

การเปลี่ยนแปลงอัตราโทษในกฎหมายอาญาของประเทศไทยก็มีลักษณะเช่นเดียวกันกล่าวคือแม้จะมีการแก้ไขเพิ่มอัตราโทษในประมวลกฎหมายอาญามาหลายครั้งก็ตาม แต่มิได้ทำให้จำนวนครั้งของการกระทำความผิดที่ปรากฏลดลงอย่างถาวร ดังนั้นจึงน่าจะมีปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งของการกระทำความผิดยิ่งกว่าอัตราโทษ ซึ่งผลของการวิจัยได้พบว่าปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดเป็นอย่างมากนั้นคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรม สภาพเศรษฐกิจ สังคม การปกครอง และการศึกษา

อย่างไรก็ดี จากการสำรวจความเห็นของบุคคลหลายอาชีพโดยการใช้แบบสอบถาม ปรากฏว่าร้อยละ 46.2 ยังมีความเชื่อว่าการเพิ่มอัตราโทษให้สูงขึ้นจะทำให้

จำนวนครั้งของการกระทำความคิดลดลงได้อย่างถาวร ทั้งนี้เพราะบุคคลส่วนใหญ่ขาดความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และทฤษฎีในการกำหนดอัตราโทษ รวมทั้งไม่ทราบถึงสถิติการกระทำความคิดที่เกิดขึ้น อย่างถูกต้อง เมื่อคนเห็นว่าการกระทำความคิดยังมีจำนวนจำนวนสูงขึ้นไปตลอดมา จึงเพ่งเล็งถึงอัตราโทษซึ่งเป็นสิ่งควบคู่กับการกระทำความคิด โดยตรงเป็นอันดับแรก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเสนอความเห็นว่าการลดจำนวนครั้งของการกระทำความคิดนั้น ไม่ควรเพ่งเล็งที่การปรับอัตราโทษแต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรปรับปรุงแก้ไขปัจจัยอื่น ๆ ดังกล่าวมาแล้วที่มีผลโดยตรงต่อจำนวนครั้งของการกระทำความคิด และควรจะให้บุคคลทั่วไปรู้ถึงหลักเกณฑ์ และการเปลี่ยนแปลงอัตราโทษตามกฎหมายด้วย

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title : The Relationship between Rate of
Punishment and Offence

Name : Mr.Sommai Chanruang

Thesis Advisor : Assistant Professor Viraphong Boonyobhas

Department : Law

Academic Year : 1982

ABSTRACT

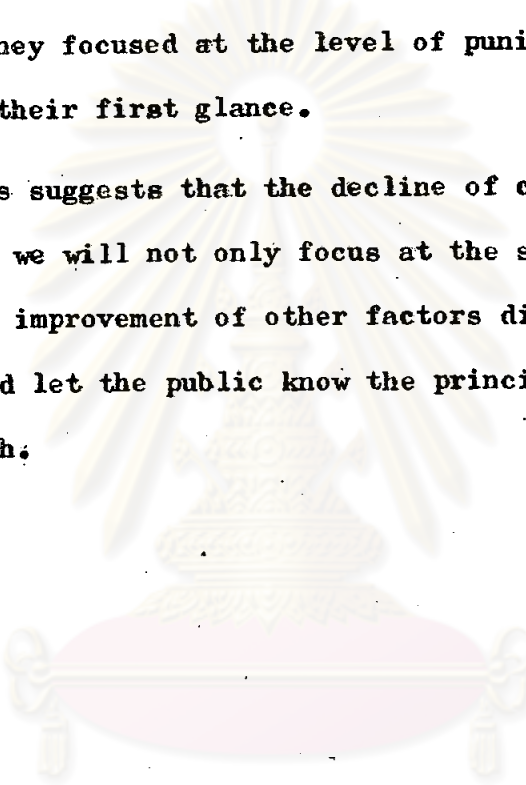
Legislators have attempted to commensurate the rate of punishment with the nature of the offence for the best justice. However, it is evident (from data collected) that in most countries the level of punishment has no direct relationship with criminal occurrence.

This thesis reveals that the rate of punishment as provided in the codified law alone does not considerably affect the rise and fall of the offence statistic.

The variety of levels of punishment specified in the penal code of Thailand has the same objective as those of other countries. Although there are several amendments to the penal code and the rate of punishment has been increased periodically, criminal statistic has not decreased permanently. Hence, there should be other factors related to the criminal statistic rather than the specified punishment itself. Results of this research revealed that efficiency of the judiciary, economic, social, politic and educational factors play an important role.

However, the survey of opinions of people from various occupations by using questionnaires revealed 46.2 per cent believed that harsh punishment would reduce the criminal statistic permanently. The reason simply being that people do not interpret the offence's statistic properly. When they found that the rate of offence still increased, they focused at the level of punishment attached to the offence at their first glance.

This thesis suggests that the decline of criminal statistic may be possible if we will not only focus at the strength of the penalty but at the improvement of other factors discussed above. Moreover, we should let the public know the principles of criminal punishment strength.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือของผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญไธยาต อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งให้คำแนะนำชี้แจง และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทางคานกฎหมายอาญาและคานอาชญาวิทยา อันประกอบด้วย ศาสตราจารย์ จิตติ คิงศกัทธิย์, ศาสตราจารย์ สง่า สีนะสมิต, ศาสตราจารย์ โภกเมธ ภัทรภริรมย์, อาจารย์ สุพจน์ สุโรจน์, อาจารย์ ประเสริฐ เมฆมณี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฬา กุลบุศย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ, รองศาสตราจารย์ วิษณุ เครื่องงาม, อาจารย์ วิชา มหาคุณ, อาจารย์ เสรีน ปุณณะหิตานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประธาน วัฒนวานิชย์ ที่ให้คำแนะนำด้วยดีตลอดมา.

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเลขาธิการรัฐสภา พลตรีกระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา, อาจารย์ ประเสริฐ ดวงวิชัย ที่ปรึกษากฎหมายของรัฐสภา ที่ให้คำแนะนำและเอกสารในการทำวิจัย รองศาสตราจารย์ ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ หัวหน้าภาควิชาวิจัยการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแบบสอบถาม และเจ้าหน้าที่ของกองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ ที่ให้ข้อมูลการกระทำความผิดโดยละเอียด

อนึ่ง ผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่ให้ทุนทำวิจัยและเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ให้ความร่วมมือจัดทำเอกสารประกอบการวิจัย รวมทั้งผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้ทำวิจัยทุก ๆ ท่านด้วย.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นายสมหมาย จันทรเรือง

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิติกรรมประกาศ	ช
บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความหมายของหัวข้อเรื่องที่วิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
แนวเหตุผลทฤษฎีที่สำคัญหรือสมมุติฐาน	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	6
การค้นคว้าและวิจัย	7
บทที่ 1	
ความรู้เบื้องต้นของอัตราโทษกับการกระทำความผิด	
แนวความคิดหรือทฤษฎีของสำนักที่สำคัญ	8
การปรากฏตัวของแนวความคิดในประเทศไทย	9
ทฤษฎีการลงโทษตามความเห็นของ ดร.หยุด แสงอุทัย	10
วัตถุประสงค์ในการลงโทษ	12
วิธีการกำหนดอัตราโทษ	15
การลงโทษเพื่อเป็นการข่มขู่ (Deterrence)	
และความเห็นของผู้วิจัย	17
การกระทำความผิดจากการจำแนกของ คลินาร์คและคีนีย์	20
การกระทำความผิดจากการจำแนกของ ลี	22
การกระทำความผิดในประมวลกฎหมายอาญาของไทย	23

บทที่ 2	โทษในประมวลกฎหมายอาญาของไทย	
	โทษประหารชีวิต.....	25
	โทษจำคุก.....	29
	โทษกักขัง.....	31
	โทษปรับ.....	34
	โทษริบทรัพย์สิ้น.....	37
	แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลง.....	40
	การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2502.....	41
	การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2512.....	42
	การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2514.....	42
	การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2518.....	43
	การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2519.....	43
	การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522.....	44
	ร่าง พ.ร.บ. แก้ไขประมวลกฎหมายอาญา ปี 2522-2524.....	45
บทที่ 3	ผลของความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับสถิติการกระทำความผิด	
	เปรียบเทียบการแก้ไขอัตราโทษกับสถิติการกระทำความผิด.....	55
	แก้ไข ป.อาญา ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2502.....	56
	แก้ไข ป.อาญา ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2512.....	56
	แก้ไข ป.อาญา ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2514.....	57
	แก้ไข ป.อาญา ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2518.....	59
	แก้ไข ป.อาญา ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2519.....	59
	แก้ไข ป.อาญา ครั้งที่ 6 พ.ศ. 2522.....	60
	การเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญกับมาตรการแก้ไขขาด.....	61

	ผลของการกระทำความคิดในต่างประเทศ.....	64
	การกระทำความคิดในประเทศสหรัฐอเมริกา.....	64
	การกระทำความคิดในเอเชีย.....	65
	การกระทำความคิดในประเทศสังคมนิยม.....	68
	การกระทำความคิดในประเทศที่เป็นกลาง.....	69
บทที่ 4	ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่ออัตราโทษตามกฎหมาย	
	การใช้ดุลพินิจของศาลในการลงโทษ.....	70
	เหตุบรรเทาโทษ.....	73
	การเพิ่มโทษและการลดโทษ.....	75
	การเพิ่มหรือลดมาตราส่วนโทษ.....	75
	การเพิ่มหรือลดโทษที่จะลง.....	79
	ปัจจัยอื่น ๆ.....	81
บทที่ 5	ความเห็นของบุคคลต่างอาชีพ	
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	83
	การจัดทำและขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม.....	84
	การทดลองใช้แบบสอบถาม.....	85
	การส่งแบบสอบถาม.....	85
	การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม.....	85
บทที่ 6	บทสรุป	
	ผลที่ได้จากการวิจัย.....	106
	ผลการวิจัยกับสมมติฐาน.....	107
	ปัญหาที่ได้จากการวิจัย.....	108
	ข้อเสนอแนะ.....	111

บรรณานุกรม.....	115
ภาคผนวก ก. ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการใช้คุณพิษของศาลในการลงโทษ ของต่างประเทศ (บางประเทศ).....	124
ข. ประมวลกฎหมายอาญาเดิม กับการแก้ไข 6 ครั้ง.....	133
ค. เปรียบเทียบร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป.อาญา.....	262
ง. ร่าง พ.ร.บ. ที่ผ่านการแก้ไขจากสภานิติบัญญัติ.....	324
จ. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	336
ประวัติผู้เขียน.....	342

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญา.....	86
2	ความเหมาะสมของอัตราโทษในปัจจุบัน.....	87
3	ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับความผิดที่เกิดขึ้น.....	88
4	ความเห็นถึงสาเหตุของการกระทำผิด.....	89
5	ความต่องานที่เป็นปัจจัยในการกระทำผิด.....	91
6	ความเห็นถึงสิ่งที่ควรแก้ไข.....	92
7	ความเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย.....	93
8	ความเห็นในวัตถุประสงค์ของการลงโทษ.....	94
9	ความเห็นเกี่ยวกับโทษประหารชีวิต.....	95
10	ความเห็น การลดโทษ รอกการลงโทษ รอกกำหนดโทษ.....	96
11	ความเห็น การพักโทษ และการอภัยโทษ.....	97
12	ความเห็นถึงการยับยั้งการกระทำผิด.....	98
13	ความเห็นเกี่ยวกับระบบการปกครอง.....	99
14	ความเห็นต่อการเพิ่มโทษหรือลดโทษ.....	100
15	การคาดการณ์เมื่อรัฐเพิ่มอัตราโทษ.....	101
16	ความเห็นถึงการทวิจำนวนของการกระทำผิด.....	102
17	ความรู้ถึงข้อมูลของการกระทำผิด.....	103
18	แหล่งที่ทราบข้อมูลของการกระทำผิด.....	104

ตารางในภาคผนวก

ตารางที่	หน้า
1	ร่าง พ.ร.บ. ของ จำสืบเอกทรงธรรม บัญญัติ..... 263
2	ร่าง พ.ร.บ. ของ นายไพฑูรย์ โทตระไวศยะ..... 264
3	ร่าง พ.ร.บ. ของ นายเจริญ เขาวนัประยูร..... 269
4	ร่าง พ.ร.บ. ของ นายมนตรี พงษ์พานิช..... 270
5	ร่าง พ.ร.บ. ของ คณะรัฐมนตรี..... 285
6	ร่าง พ.ร.บ. ของ นายสวัสดิ์ คำประกอบ..... 301
7	ร่าง พ.ร.บ. ของ นายเจริญ เขาวนัประยูร..... 303
8	ร่าง พ.ร.บ. ของ นายเจริญ เขาวนัประยูร..... 306
9	ร่าง พ.ร.บ. ของ นายทวี ไกรคุปต์..... 307

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

วิทยานิพนธ์เป็นการวิจัยที่มีระเบียบขั้นตอนการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ซึ่งในแขนงวิชานิติศาสตร์จัดเป็นการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยส่วนมากจะใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) อันหมายถึงการค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก ไม่นิยมใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) ที่เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม สาเหตุสำคัญอาจเนื่องมาจากการวิจัยเชิงปริมาณ มีความซับซ้อนและเป็นภาระมากกว่านั่นเอง

อย่างไรก็ตาม หากจะถือเอาผลการวิจัยที่ดีแล้ว ควรใช้การวิจัยทั้งสองประเภทที่กล่าวมาควบคู่กัน เพราะปัญหาสังคมมิใช่จะไต่จากการอ่านหนังสือหรือเอกสารเท่านั้น ผู้ทำวิจัยควรได้สัมผัสกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงด้วย

สำหรับวิทยานิพนธ์นี้เป็นการทำวิจัยในหัวข้อเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับการกระทำความผิด" ชื่อภาษาอังกฤษ "THE RELATIONSHIP BETWEEN RATE OF PUNISHMENT AND OFFENCE" นับเป็นปัญหาสังคมเรื่องหนึ่งที่บุคคลหลายฝ่ายให้ความสนใจและยกขึ้นพิจารณาตลอดมา ผู้ทำวิจัยมีความมุ่งมั่นอย่างยิ่งที่จะให้ผลที่ได้จากการวิจัยเกิดความรู้ใหม่อันใกล้ความจริงมากที่สุด จึงใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) และ เชิงปริมาณ (Quantitative) ประกอบกัน

สมหมาย จันทร์เรือง

ศูนย์วิจัยทรัพย์สินทางปัญญา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทนำ

"มา จ สาวชุกรามา
อยามาถึงกรรมอันมีโทษเลย"

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สหรัฐอเมริกามีอัตราการตายเนื่องจาก ฆาตกรรมสูงกว่าทุกประเทศในโลก ในประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อปี พ.ศ. 2522 มีการฆาตกรรมเกิดขึ้นทุก 27 นาที เพิ่มขึ้นทุก 10 นาที ทำร้ายร่างกายถึงบาดเจ็บทุก 76 นาที และปล้นกันทุก 82 นาที

สำหรับประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2522 จากสถิติกรมตำรวจ ปรากฏว่าเป็นปีที่คดีฆาตกรรมสูงที่สุดเท่าที่เคยปรากฏมา คือ มีการฆ่ากันถึง 12,593 ราย เฉลี่ยแล้ววันหนึ่ง ๆ มีคนถูกฆาตกรรมถึง 30 กว่าคน หากคิดเป็นนาที มีการฆ่ากันเกิดขึ้นทุก ๆ 40 นาที ซึ่งเมื่อเทียบส่วนตามจำนวนประชากรแล้ว ปัจจุบันประเทศไทยมีอัตราการตายเนื่องจากการฆาตกรรมสูงสุดในทวีปเอเชีย และเมื่อเทียบส่วนตามจำนวนประชากรกับสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีผลเมืองถึง 200 กว่าล้านคน จะเห็นได้ว่าคดีฆาตกรรมในประเทศไทยมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นจนเกือบจะเรียกได้ว่าสูงสุดในโลก¹

ปัญหาของการกระทำผิดความผิด หรือ การประกอบอาชญากรรมในประเทศไทย มีพื้นฐานแรงเฉพาะการฆาตกรรมตามที่ยกมาประกอบเท่านั้น แต่การกระทำผิดความผิดในรูปแบบอื่นก็มีความรุนแรงไม่น้อยกว่ากัน

อาชญากรรมในประเทศไทยนับเป็นเรื่องที่มีบุคคลหลายฝ่ายต่างได้หยิบยกมาพิจารณา ซึ่งปัจจุบันเราจะเห็นหัวข้อเรื่องอาชญากรรมหรือการกระทำผิดความผิดได้ปรากฏแก่สายตาของสาธารณชนบ่อยครั้ง ต่างก็หาวิธีการเพื่อนำมาใช้แก้ไขปัญหอาชญากรรม

¹ ยงยุทธ ชารีสาร, "บรรณาธิการแถลง," บทบัญญัติ เล่มที่ 37 ตอนที่ 3 (2523) : 478.

แต่ก็ไม่เป็นผลตามที่คาดหวังไว้ เพราะอาชญากรรมยังมีแนวโน้มสูงขึ้นตามอัตราประชากรของประเทศไทย เหมือนกันว่าอาชญากรรมจะเป็นสิ่งที่ประกอบสังคมไทยจนแยกกันไม่ได้

อย่างไรก็ดี มิใช่ว่าปัญหาอาชญากรรมหรือการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในสังคมไทยจะไม่สามารถแก้ไขได้เสียเลย การแก้ไขปัญหานี้ยังมีทางที่เป็นไปได้หากทุกคนในสังคมได้เห็นถึงสภาพการณ์และปัญหาการกระทำผิด และร่วมมือแก้ไขอย่างจริงจัง มิใช่เพียงแต่ยกให้เป็นหน้าที่ของกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น เพราะการกระทำผิดเกิดขึ้นได้จากปัจจัยนานัปการ นอกจากนี้การกระทำผิดหรืออาชญากรรมยังสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญของบ้านเมือง ดังเช่นเราจะพบการกระทำผิดหรืออาชญากรรมที่มีลักษณะใหม่ ๆ แปลก ๆ อยู่เสมอ

แนวความคิดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหอาชญากรรมนี้ มีนักอาชญาวิทยาผู้หนึ่ง คือ นายวิลเลียม คลิฟฟอร์ด ผู้อำนวยการสถาบันอาชญาวิทยาแห่งประเทศออสเตรเลีย ได้เสนอแนะไว้ในทำนองเดียวกันว่า

อาชญากรรมนั้นไม่อาจที่จะป้องกันมิให้เกิดขึ้นได้ด้วยการบัญญัติกฎหมาย หรือการไร้อำนาจเขาปรามปราม การเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้อุบายความว่าจะทำให้อาชญากรรมลดคนอุบลลงเสมอไป หากจะมุ่งขอเท็จจริงแล้ว ถ้าเราสำรวจอาชญากรรมในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จะพบว่าในประเทศที่ยากจนกึ่งพัฒนาซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ในระบบกระบวนการยุติธรรมของประเทศเหล่านี้ไม่จัดอยู่ขั้นทันสมัยนัก จะประสบปัญหาอาชญากรรมน้อยที่สุด กฎหมายนั้นอาจจะเป็นเพียงตัวหนังสือที่อ่านแล้วได้ใจความว่า อะไรคือความผิด แต่การป้องกันหรือควบคุมอาชญากรรมที่แท้จริงนั้นเป็นหน้าที่ของสังคม ... ¹

ดังนั้น ตามแนวคิดทั่วไป การป้องกันและแก้ไขอาชญากรรมจึงเป็นเรื่องที่บุคคลหลายฝ่ายจำเป็นต้องนำมาพิจารณาร่วมกันทั้งค่านการศึกษา วัฒนธรรม จิตวิทยา สังคมวิทยา การสาธารณสุข และกระบวนการยุติธรรม

¹วิลเลียม คลิฟฟอร์ด, เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการบริหารงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญา, ถอดความโดย นายเกียรติศักดิ์ วงศ์ไชยสุวรรณ (กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 15.

จากเหตุผลข้างต้นย่อมเห็นได้ว่า การกำหนดอัตราโทษมีวัตถุประสงค์เพื่อการ
แก้ไขและป้องกันสังคม โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด ที่แต่ละคนมี
พื้นฐานและปัจจัยต่างกันเป็นสำคัญ แต่ผลจากการวางอัตราโทษกลับไม่สามารถสนองความ
สัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นจริงได้ตามที่ทุกฝ่ายคาดหวังไว้
เพราะการกระทำความผิดหรืออาชญากรรมยังคงมีจำนวนสูงขึ้น จึงน่าจะมีปัจจัยอื่นที่ทำให้
ความสัมพันธ์นี้เยื้องเบนไปได้ ซึ่งเป็นที่มาของการทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว

ความหมายของหัวข้อเรื่องที่วิจัย

คำว่า "โทษ" มีได้หลายความหมาย คือ ประทุรร้าย ความผิด ความร้าย
บาป ชั่ว ผลแห่งความผิดที่ต้องรับ ทัณฑ์กรรม อาชญา ให้ความผิด¹

"โทษ" เป็นการกระทำต่อบุคคลผู้ประกอบอาชญากรรมหรือกระทำความผิด
หรือทำสิ่งที่ไม่ควร²

"โทษ" คือ เหตุที่ทำให้บุคคลต้องได้รับความลำบาก สูญเสีย หรือต้องทนทุกข์
ทรมาน สำหรับการประกอบอาชญากรรม หรือการกระทำความผิด³

"โทษ" คือ การปรับ การลงอาญา หรือการคุมขังที่ทำให้เกิดทุกข์แก่บุคคล
โดยผู้มีอำนาจตามกฎหมาย และโดยคำพิพากษาของศาล สำหรับอาชญากรรมหรือการ

¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 (กรุงเทพฯ
มหานคร: นนทบุรี, 2523), หน้า 476.

²William Morris, ed, The Heritage Illustrated Dictionary
of the English Language, (New York: American Heritage Publishing,
1973), p. 1060.

³Noah Webster, Webster's New Twentieth Century Dictionary
of the English Language Unabridged, 2d ed, (Cleveland and New
York: The World Publishing Company, 1971), p. 1462.

กระทำความผิด หรือสำหรับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับตามกฎหมาย¹

คำว่า "อัตรา" หมายถึง กำหนด เป็นประจำตามกำหนด เกณฑ์ จำกัด²
หรือ การกำหนดช่วง หรือตำแหน่ง³

หรือ สัดส่วน หรือความสัมพันธ์ของคุณค่า หรือระดับความหนักเบา⁴

ดังนั้น เมื่อนำคำทั้งสองมารวมกัน เกิดเป็น "อัตราโทษ" จึงควรหมายถึง
กำหนดหรือเกณฑ์แห่งความผิดที่ต้องรับ

ความสัมพันธ์ คือ เหตุผลของความเกี่ยวพันระหว่างสิ่งสองสิ่งหรือมากกว่า
หรือหมายถึง เงื่อนไขหรือความเป็นจริงของสิ่งที่เกี่ยวพันกัน⁵

ส่วน "การกระทำความผิด" หมายถึง การละเมิดกฎหมายอาญา⁶

หรือ มีความหมายเช่นเดียวกับ "อาชญากรรม" คือหมายถึงปรากฏการณ์หนึ่ง
ทางสังคมที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคล ซึ่งการกระทำนั้น ๆ กฎหมายได้บัญญัติเป็น

¹ Henry Campbell Black, Black's Law Dictionary, 5th ed, (MINN: st Paul MINN West Publishing, 1979), p. 1110.

² ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493, หน้า 1010.

³ Noah Webster, Webster's New Twentieth Century Dictionary of the English Language Unabridged, 2d ed, p. 1496.

⁴ Henry Campbell Black's Law Dictionary, p. 1134.

⁵ William Morris, ed, The Heritage Illustrated Dictionary of the English Language, pp. 1097-1098.

⁶ Henry Campbell Black, Black's Law Dictionary, p. 975.

ข้อห้ามที่ผู้กระทำจะต้องได้รับโทษหรือการลงโทษ¹

นั่นคือ การวิจัยในเรื่องนี้เป็นการหาความผูกพันระหว่างการกำหนดเกณฑ์แห่งความผิดกับผลของการละเมิดกฎหมายที่เกิดขึ้นว่าจะมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ถ้าอัตราโทษเปลี่ยนแปลงไป เช่น การเพิ่มอัตราโทษ จะทำให้การกระทำความผิดลดลงหรือไม่

สำหรับความเห็นของผู้วิจัย เชื่อว่าถ้าไม่มีปัจจัยอื่นมาเกี่ยวข้องแล้ว การเพิ่มอัตราโทษให้สูงขึ้นจะทำให้การกระทำความผิดลดลงได้ และหากลดอัตราโทษจะทำให้การกระทำความผิดมีจำนวนสูงขึ้น เพราะอัตราโทษกับการกระทำความผิดเป็นสิ่งที่ควบคู่กันย่อมมีเหตุผลที่ควรมีความสัมพันธ์กัน เว้นแต่จะมีปัจจัยอื่นมาเกี่ยวข้องจึงจะทำให้ความสัมพันธ์นี้แปรเปลี่ยนไปได้

สรุปวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

1. เพื่อทราบถึงแนวความคิดและทฤษฎีการลงโทษ ซึ่งเป็นแนวทางในการกำหนดอัตราโทษ
2. เพื่อทราบว่า การเพิ่มโทษตามกฎหมายให้มีอัตราสูงขึ้น หรือการลดอัตราโทษตามกฎหมายให้น้อยลง จะมีผลถึงสถิติการกระทำผิดเพียงใดหรือไม่
3. เพื่อทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบบึงอัตราโทษตามกฎหมาย
4. เพื่อทราบถึงความเห็นของบุคคลอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของอัตราโทษกับการกระทำผิด และเหตุใดจึงมีความเห็นเช่นนั้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ผู้ทำวิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยเฉพาะความสัมพันธ์ของอัตราโทษใน

¹อริย สุวรรณบุบผา, หลักอาชญาวิทยา (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 19.

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 18 เท่านั้น ไม่พิจารณาถึงวิธีการเพื่อความปลอดภัยใน มาตรา 39 อันได้แก่ กักกัน ห้ามเข้าเขตกำหนด เรียกประกันตัวขึ้น คุ่มตัวไว้ในสถาน พยาบาล และห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง ทั้งนี้โดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม อัตรာโทษของประมวลกฎหมายอาญาที่ผ่านมา (ส่วนการลดอัตรာโทษยังไม่เคยมีปรากฏ) เปรียบเทียบกับสถิติอาชญากรรมหรือการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นเป็นหลัก และพิจารณา ถึงการใช้มาตรการ คุกคามตามคำสั่งคณะปฏิวัติและคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเป็น ส่วนประกอบด้วย

2. การวิจัยความเห็นของบุคคลอาชีพต่าง ๆ ผู้วิจัยอาศัยเพียงแบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นเอง และส่งโดยสะดวก (Convenience) มาเป็นเครื่องมือในการวิจัยนี้

แนวเหตุผลทฤษฎีที่สำคัญหรือสมมติฐาน

- 1. ผู้วิจัยเชื่อว่าทฤษฎีการลงโทษมีพื้นฐานจากลักษณะของการกระทำความผิด
- 2. อัตรာโทษที่กำหนดไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงหรือโดยอ้อมต่อการกระทำ ความผิด เพราะนอกจากอัตรာโทษแล้วอาจมีปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการกระทำ ความผิดด้วย
- 3. ผู้วิจัยคาดว่าจากการวิจัย ความเห็นของบุคคลส่วนใหญ่เห็นว่าการเพิ่ม อัตรာโทษให้สูงขึ้น จะทำให้การกระทำความผิดลดลงได้ แต่ความจริงจะไม่เป็นเช่นนั้น

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

- 1. ได้ทราบถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่ใช้ในการกำหนดโทษ ต่อการกระทำ ความผิด
- 2. ได้ทราบความจริงว่าอัตรာโทษมีความสัมพันธ์ต่อการกระทำ ความผิดหรือไม่ อย่างไร
- 3. ทราบความเห็นของบุคคลอาชีพต่าง ๆ ว่าส่วนใหญ่มีความเห็นถูกต้อง ตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นหรือไม่ และหากไม่ถูกต้องมีปัจจัยหรือเหตุผลใดมาทำให้เกิด การเข้าใจผิด

การค้นคว้าและวิจัย

วิทยานิพนธ์นี้ดำเนินการค้นคว้าวิจัยแบบอาศัยเอกสาร (Documentary Research) อันเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) ที่เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามประกอบกัน โดยอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยต้องการให้ได้ความรู้ใหม่ที่ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย